Translation

Project Submitted in Partial Fulfilment of the Requirements for the Award

of the Degree of Bachelor of Arts in Functional English

of Vimala College (Autonomous), Thrissur, 680009

(Affiliated to the University of Calicut)

By

VMAQAFERO6 ARCHANA K RAVINDRAN

VMAQAFER41 AKHILA C.B

VI Semester B.A Functional English

(C.U.C.B.C.S.S. Programme)

March 2019

Declaration

We, Archana K Ravindran and Akhila C.B hereby declare that this project titled **Translation** has not previously formed the basis for the award of any degree, diploma, associationship, fellowship or any other similar title or recognition.

Thrissur

29/3/2019

Archana K Ravindran

Akhila C.B

VI Semester

BA Functional English

Thrissur - 680009

2019

Certificate

This is to certify that the project titled **Translation** is a record of the original studies and research carried out by Archana K Ravindran and Akhila C.B under my guidance and supervision and submitted to the University of Calicut in partial fulfilment of the requirements for the Degree of Bachelor of Arts in Functional English.

Dr. O.J. Joycee	Ms. Ann Maria Jose C
Head of the Department	Assistant Professor
Department of English	Department of English
Vimala College	Vimala College

Thrissur

29/03/2019

Acknowledgement

Our endeavour is a result of team work and therefore it stands incomplete without usexpressing our sincere gratitude to a few people, who have contributed towards thesuccessful completion of this project.

First, we thank Almighty God for his immense blessings upon us, for guiding andstrengthening us throughout the course of our project.

It gives us immense pleasure to express our profound gratitude to our guide and tutor Ms. Ann Maria Jose C for her immense support, guidance, supervision, suggestion, kindco-operation and enthusiasm that helped us to finish this project effectively.

Our deep felt gratitude will always be there for our dear Principal Dr. Sr. Beena Josefor her moral support.

Our sincere thanks to Dr. O.J. Joycee, Head of Department of English, VimalaCollege, Thrissur, who provided all facilities for the completion of the project.Last but not the least, we convey our heartfelt gratitude to our friends who hadinspired us and shared suggestions, views and information vital for our project.

We are also thankful to our librarian and other staff for their support through the course of this project.

Last but not the least, we convey our heartfelt gratitude to our family members who have been a source of love and appreciationthroughout our life.

Contents

Preface		
Chapter 1:	Introduction	1
Chapter 2:	The Doll	9
Chapter 3:	The Birthday Present	13
Chapter 4:	Feathers	23
Appendix 1:	പാവക്കുട്ടി	25
Appendix 2:	പിറന്നാൾ സമ്മാനം	27
Appendix 3:	തൂവലുകൾ	38
Works Cited		39

Preface

Translation is an interlingual act of communication writings of different cultures andtraditions of the world. It also belongs to semiotics, the science that studies sign systemor structures, sign processes and sign functions, and the process involving a whole set of extra-linguistic criteria.

For this project we had chosen three different forms of translation- prose, drama, and poetry-so as to figure out the distinguishing features of translations in different genres. Communicatetranslation approach is carried out in this project. A free translation is done to make the readingprocess easier for the readers.

The work chosen for translation in this project are from contemporary Malayalam literature asthey give an insight into the issues dealt by the modern society. “Paavakutty”, a short work offiction written by Gracy, often raises certain questions towards male society and theirperceptions which always ratifying the belief says that woman is merely an erotic object formen. *Pirannal Sammanam*, the play written by Parur George, provides interesting andthought provoking material and themes ranging from the joys and sorrows to the innocentmind of children. And the poem “Thoovalukal” by a pioneer of the modern poetry inMalayalam, K. Satchidanandan, delineates the consequences of modernization over the natureand ordinary people as well.

The major problems that arise in translation are lack of equivalence, loss and gain in meaningand difficulty in capturing the spirit of the source text. From the translations attempted in thisproject it has been experienced that translation is indeed

a complex process. It is nearlyimpossible to interpret the source text in its exact sense. Hence only an approximation of theoriginal is possible. There will always be losses and gains that occur as an inevitableconsequence of translation.

The translation of the prose “Paavakutty” was challenging to an extend as the complexdelineation of the content was hard to be tackled in its overall sense in another language. Whilein translating the drama *Pirannal Sammanam* the difficulties we faced were entirelydifferent. There were many dialectical terms and neologisms used in the drama that do notfound equivalence in English. And the use of idioms were perplexing when translating intoEnglish. Whereas in poetry – “Thoovalukal” the emphasis was given to bring out the spirit of thework. Because of the use of some extraneous elements we couldn’t completely bring out theessence of the poem while translating.

Despite being a risky process translation as an ideological phenomenon expands ones mentalhorizons and allow access to certain complex human experiences which are unraveledin the literature of the world. One of the latest advances in the field of translation has been there-evaluation of the work by the translator who initially translates it in the source languageitself. Afterwards through the process of decoding the text is translated into the targetlanguage. Thus, interlingual translation reflects the translator’s own creative depiction of theSL text. Moreover, the degree to which the translator reproduces the form, meter, rhythm,tone etc. of the SL text will be as much determined by the TL system as by the SL system andwill also depend on the function of translation.

CHAPTER 1

INTRODUCTION

In the narrowest sense of the word, translation refers to turning something from one language into another. The process involves "the rendering of a source language (SL) text into the target language (TL) so as to ensure that (1) the surface meaning of the two will be approximately similar and (2) the structures of the SL will be preserved as closely as possible but not so closely that the TL structures will be seriously distorted" (Bassnett 12).

Etymologically, "translation" means, "carried from one place to another", carried across the borders between one language and another, one culture and another. Hence it acts as a bridge linking two speech groups, or rather connecting one part of the world with the other. Translation is thus defined as an interlingual act of communication writings of different cultures and traditions the world. Translation also belongs to semiotics, the science that studies sign systems or structures, sign processes and sign functions, and the process involving a whole set of extra- linguistic criteria.

Bassnett mention three different types of translation listed out by Roman Jackobson in the article 'On Linguistic Aspects of Translation'.

▪ Intralingual translation or rewording, an interpretation of verbal signs by

means of other signs in the same language.

▪ Interlingual translation or translation proper, an interpretation of verbal signs

by means of some other language.

▪ Intersemiotic translation or transmutation, an interpretation of verbal signs by means of signs of nonverbal sign systems.(Bassnet 14)

According to Jackobson, of all the three types although translation proper describes the process of transfer from SL to TL, it is impossible to attain full equivalence through translation. Perhaps one has to resort to a combination of code units to fully interpret the meaning of single unit. Thus, the major problem of translation practice is to find TL translation equivalents. There are numerous SL words that do not have exact equivalents in the TL, as words may be embedded with non-transferable associations and connotations of a specific culture that might not find substitute in another culture, making the attainment of complete equivalence out of question. Nor can mutual similarity of SL and TL be maintained as it may distort the beauty of the structure (Bassnett 23).

TRANSLATION OF PROSE

A prose translation is the sentence-by-sentence interpretation of the work based on sense. The inevitable aspect to be taken into consideration while approaching prose translation is that the content is inseparable from form. One cannot merely open the SL text and start translating without considering how the opening section relates to structure of the work as a whole. If a sentence is taken only for its content, translation ends up being an incomplete process. Therefore, the stylistic and syntactical exigencies of the original are also to be noted while translating prose. However, translating literary prose is easier than that of drama and poetry. Bassnett

has listed out six general rules proposed by Hilaire Belloc for the translator of prose text:

▪ The translator should not ‘plod on’, word by word or sentence by sentence, but should always consider the work as an integral unit and translate in sections connecting it to the connecting it to the whole sense.

▪ The translator should render idiom by idiom ‘and idioms of their nature demand translation into another form from that of the original’.

▪ The translator must render ‘intention by intention’, bearing in mind that ‘the intention of a phrase of one language may be less emphatic than the form of the phrase, or it may be more emphatic’. By ‘intention’, Belloc seems to be talking about the weight a given expression may have in a particular context in the SL that would be disproportionate if translated literally into the TL.

▪ Belloc warns against those words or structures that may appear to correspond in both SL and TL but actually do not.

▪ The translator is advised to ‘transmute boldly’ and Belloc suggests the essence of translating is ‘the resurrection of an alien thing in a native body.

▪ The translator should never embellish.

While Belloc acknowledges the moral responsibility of the translator to maintain fidelity to the original, he also feels that the translator has the right to alter the text so as to conform to TL stylistic and idiomatic norms (Bassnett 120-121).

PAAVAKUTTY- GRACY

The prose chosen for translation in this project is “Paavakutty”, a short work of fiction in Malayalam by one of the eminent writers Gracy. She was born in Maradi near Muvattupuzha in Kerala. Her first Anthology of prose, *Padiyirangi Poya Parvathi* was published by 1991, *Narakavathil* published in 1993 and *Branthan Pookkal* in 1996. She got Lalithambika Antharjana Puraskar in the year 1995 and Ravi Smaraka Puraskar for *Branthan Pookkal* in 1997. Her works were translated into English, Hindi, Tamil and Oriya. She is a renowned writer who often experimented with her writings where the esoteric lives of female community were uniquely manifested.

The story “Paavakutty” shows how an innocent girl has a liking for doll; like all other girls of her age. At the end of the story we see how the boy in the neighbourhood comes to the girl’s house with an intention of exploiting her. The author has given a powerful ending. Where she doesn’t tell the story further but gives the reader the glimpse of what to do happen later on.

TRANSLATION OF DRAMA

The approach taken to translate dramatic text is absolutely different from that of prose and poetry. A theatre text is always treated incomplete unless the performance aspect is taken into consideration which unfolds the full potential of the text.

The central problem involved in drama translation is whether to translate the text as purely literary text or to translate it in its function as one element in another as a more complex system. However, Anne Ubersfeld mentions the impossibility of separating text from performance as there exists a dialectical relationship between

them (Basnett 124). A written text is a functional component where the dialogue and extra-linguistic situation are mutually interdependent. Hence the chief consideration of a theatre translation must be the performance aspect of the text, and its relationship with the audience, because one of the functions of the theatre is to operate on other levels than the strictly linguistic.

Theatre discourse comprises para-linguistic features like pitch, intonation, rhythm, accent etc. that form the core of dialogue and the gesturing patterns and under-text that determine the movement of the actor. A purely literal translation will fail to capture these subtle elements that make a theatre translation complete. Ambrose Philips' principal criteria for translation as has been reported by Bassnett appear to have been:

- Playability;
- The translation ship of the play to the established conventions of the theatre of his day;
- Clarity of the interrelationship between the characters acknowledge (Bassnett 125)

PIRANNAL SAMMANAM- PARUR GEORGE

The drama chosen for the purpose of translation is *PirannaalSammanam* written by one of the prominent playwrights for whom life is theatre and theatre is life. His works are often simple, brilliant at the same time humourous. His characters are powerful and picturesque and the dialogues are vibrant. His plays can make people enjoy and think. Most of his plays are easy to present on stage. He published around forty books of one- act plays. Some of his famous works are *Agniyudham*,

*Vetta, Mukthi, Akshayapathram, Paapam CheyathavarKalleriyatte, Madhyanirodhini, PirannalSammanam, Velicham*and so on.

The play *Pirannal Sammanam* can be considered as a piece of children's literature, noted for its plain style and intriguing theme. This drama provides interesting and thought provoking material on themes ranging from joys and sorrows of the innocent mind of children. Here playwright has visibly portrayed the innocence of children's relations and left a clue to the woes and miseries of the lower class people. Eminent dialogues and thought provoking themes are highlighting the drama.

TRANSLATION OF POETRY

Poetry translation is considered as the most difficult in the field of literary translation. Everything is unspecified in poetry as it is a complex artifice of sounds, words and images that interact in forward and backward directions. Poetry translation will always be visually different in terms of space, length, organization of time and tone which makes no form of poetry translation an ideal one. When translating a poem, a TL writer should keep in mind the vision of the SL writer while he was composing the poem. Despite the differences in structure, the 'invariant core', as Popovic calls it, remains the same in all existing translations of a single work. This invariant core according to him is represented by stable, basic, constant semantic elements in the text. Transformations are those changes which do not modify the core meaning but influence the expressive form (Bassnett 35).

Reading poetry itself is an art of creative interpretation, hence re-encoding it in another language becomes an art of creative transposition in Jakobson's words. According to him all poetic art is technically untranslatable, only creative transposition is possible: either intralingual transposition- from one poetic shape into

another, or intralingual transposition- from one language into another, or finally intersemiotic - from one system of signs into another, e.g. from verbal art into music, dance, cinema or painting (Bassnett 24). Therefore, the translated work can only be approximated into the original.

THOOVALUKAL- K. SATCHIDANANDAN

One of the leading Indian poets, K. Satchidanandan has been writing poetry in Malayalam for over fifty years, and has translated much of his own work into English, which makes him one of the India's few poets who write with matching felicity in more than one language. His poetic voyage is almost synonymous with the journey of Malayalam – and Indian – poetry into modernism and beyond. Being a bilingual literary critic, playwright, educator, columnist and translator he has been the torch-bearer of the socio-cultural revolution that redefined Malayalam literature in the 1970s and 80s. He is hailed as one of the pioneers of modern poetry because of his experimentations with various forms and languages of poetry. His poems reflect his love of nature, life and politics. He is a recipient of various awards including four Kerala Sahitya Akademi Awards and three National awards. He has written over 30 collections of poetry, over 25 collections of essays and another 20 odd collections of translation of poetry from various Indian and foreign languages to his credit.

Modern living habits and styles of people has greatly affected the normal state of nature and environment. This veracity has been explicated palpably in the poem "Thoovalukal" by K. Satchidanandan. Our nature has lost its charm and purity due to the advancement in technology that gave way to the degradation of our life and survival in this environment. This poem delineates the consequences of modernization over the nature and ordinary people as well.

Translation enables effective communication between people around the world. Through translation the message of a source text reach to an unknown target audience. Translation also helps to foster the development of a Malayalam literary culture and ensure that it can be experienced by a broad range of audience across the world.

CHAPTER 2

THE DOLL

Mother reminded me again as she was going out. Don’t open the door whoever rings the bell.

Even if they are acquaintances,speak to them through the window. Papa and mummy will be back soon.

The daughter nodded.

Mother started to the front yard only after hearing the click of the door being bolted from inside.

As the figures of mother and father vanished from the gate she spoke to the doll in her hand.

Didn’t you hear that, beauty? Don’t open the door whoever comes!

The doll smiled winking an eye. Kissing it’s silky hair, starry eyes and soft cheeks, She remembered how angry the mother was when papa presented this beautiful doll to her on her twelfth birthday.

You won’t ever understand. Look, our daughter looks like seventeen year old, but behaves like a seven or eight year old child. You never allow her to grow up. How will you understand the anxiety of a mother?

Mother began the conversation believing that she had gone to sleep. Her first impulse was to laugh aloud.

But she decided against it. She wanted to hear what her father had to say. But, his voice was filled with grief.

Nalini, she has made me promise this time too.

After a moment's silence father gently revealed a secret.

Nalini, I'm unable to resist buying dolls when I see them. These cute plump dolls seem to lead me

Somewhere. My childhood was deprived of toys. Father sat with cupping his face in the hands. Mother murmured something sadly.

But, Ravi, the times are very bad. She sighed sadly running her fingers through his hair.

She wondered why mother should worry over every little thing, when sleep embraced her eyelids like soft due drops.

She repeated this question to the dolls spread out in the cupboard in her bedroom. She had obstinately coveted them all from her father. She shared all her joys and sorrows with them.

But, they just stood there evasing her questions smiling silently, as if they belonged to a different world. Suddenly her large eyes were filled with tears.

One day, in the bathroom, when she was ten years old, she saw blood on the floor and had screamed. Mother came rushing to her and was alarmed for a moment. Then she held her close and pacified her.

It's alright. This is something that trembled for all the girls. It just means that you have grown up.

Somehow it did not sound appealing to her. She loved to press the soft under belly of her mother or tattle to her father about the little tit bits in class, sitting on his lap.

Mother oftern scolded her. Enough, enough. You are not a child anymore.

All the while father protested gently.

Nalini, why do you create unnecessary chain around her?

Mother stared him enraged

Unnecessary?

Mother’s eyes welled up with tears and her voice quivered:

Oh God! How is this child going to face the world!

Father smiled gently and patted mother’s shoulder.

It’s ok. Everything will be alright.

When the calling bell chirped she pushed aside the curtain and looked out. The neighborhood cricket player was standing there. He was in college and always smiled whenever he saw her.

He approached her with some silly reason or other.

Pressing her face against the window, she enquired

What do you want?

Where have your parents gone?

Didn’t you know about the accident the uncle and aunt next door met with?

They have gone to the hospital.

Why didn’t you go?

I am afraid.

Noticing the doll in her hand he asked,

You like dolls. Don’t you?

She smiled shyly.

Umm.

He looked around hurriedly and said.

I shall give you a living doll.

Her face bloomed like a flower in full blossom.

Really?

His voice faltered.

Yes.

Where?

The innocent curiosity in her voice made his heart heavy.

But he ignored it and mumbled.

It’s in my room. If you come there I shall give it to you.

She placed the doll down and opened the door in excitement.

CHAPTER 3

THE BIRTHDAY GIFT

(The garden of a big bungalow. The way from gate is seen. Gardener Kunjunni is watering the plants with the water-can. He wears a *Mundu* and *khakhi* shirt and is about some forty years of age. He is also trying to hum the lines of some film song.

Meanwhile, Sajith opens the gate and comes in. He is of twelve years of age and is well dressed and has a presentation packet in his hand).

Sajith: Kunjunni chettan, you are singing very well.

Kunjunni: (Turning back) oh! Dear Sajith! I sang while watering so as not to fall asleep.

Sajith: Why don't you sing loudly then?

Kunjunni: Should I untie the cows in the stable? Don't forget that it is a pleasant day. That will be the consequence of marvelous singing.(Kunjunni looking around). I didn't hear the sound of your car.

Sajith: You will hear the sound only if I comes in car.

Kunjunni: You didn't come by car, why?

Sajith: Daddy has gone somewhere. It was urgent. How long shall I wait? So, I came by bus.

Kunjunni: You all alone carrying this packet? Didn't your hands ache?

Sajith: No, no. This packet is not that much heavy.

Kunjunni: All your friends have came. There is music and noise inside. Its Boban's birthday, right? I was wondering why Sajith didn't came.

Sajith: I planned to come by car. But, I couldn't meet daddy to bring me. That's why I was late.

Kunjunni: You have brought a big gift for Boban. (More friendly) What is inside? (keeping the water-can down).

Sajith: (Laughing) A jackfruit.

Kunjunni: Yuck! Shame.

Sajith: Oh, my dear Kunjunni chettan, it will be disclosed only when Boban opens this packet.

Kunjunnni: That's true. I know that. As it is you, I asked only because it is you… Usually you bring huge gifts for Boban's birthdays. Right?

Sajith: Do you think he comes without a gift for my birthdays?

Kunjunni: I know that. There would be huge gifts for you on your birthdays from Boban.

Sajith: Won't you have the birthday celebration today, Kunjunni chettan?

Kunjunni: You are witnessing my celebration, child. To quench the thirst and hunger of plants. That's my celebration. Who will pay attention to a servant. *Onam vannalum unni pirannalum koranu kanji kumbilil thane**

Sajith: What's the meaning of that?

Kunjunni: You won't understand it my child.

Sajith: Who is this *Koran*?

Kunjunni: He is an elder in our community.

Sajith: Isn't he alive?

Kunjunni: No. He passed away long back. But still he is alive in our minds.

(Rajesh comes from the Bungalow. He is of Sajith's age and is very calm. The torn parts of his shirt have been mended. There is a gift packet in his hand, wrapped in a paper. It looks like a gift packet. He felt uneasy when he saw these two people. He hides the gift in his hands).

Sajith: There are new faces here. Why did come?

Rajesh: Boban invited me, that's why I came.

Sajith: Did he invite you for his birthday?

Rajesh: Boban told me that it is his birthday and I should come.

Kunjunni: This boy was standing near the gate. Boban came and took him inside.

Sajith: I was not told that he would be invited. I don't invite these tramps for my birthday party.

Kunjunnni: Sometimes Boban's temperament is different. He might have called Rajesh as they are classmates.

Sajith: Then he should have invited the whole class. What is special about Rajesh!

Kunjunnni: Why do you returning, young chap?

Rajesh: Boban asked me not to go, but I want to leave. (Rajesh again tries to hide the packet from Sajith and Kunjunni).

Kunjunni: Why are you so nervous? Everybody is going inside with gift packets. I didn't see any packets with you when you entered. Such a huge packet with you when you returned?

Sajith: Where did you get this packet from?

Kunjunni: Didn't you hear his question? From where did you get this?

Rajesh: Boban gave me.

Sajith: you are lying. You should have given him a gift. Is it your birthday to give you a gift?

Rajesh: I told Boban I don't want. But, he didn't agree.

Sajith: Someone must gifted this to Boban. When he got a chance, he is trying to steal.

Rajesh: (sadly) No Sajith! I'm not that type.

Kunjunni: Then, why were you nervous?

Rajesh: I don't know.

Sajith: He is lying. Don't allow him to escape, Kujunni chettan.

Rajesh: Please believe me.

Sajith: We don’t want to hear anymore, you liar.

Rajesh: Sajith, please don’t call me so.

Kunjunni: Has he stolen anything earler?

Sajith: He act as a nice boy infront of others. But whenever he gets a chance, he steals. You had firsthand experience now.

Kunjunnni: If so, don’t allow him to leave. We must immediately inform the master and get him punished.

Rajesh: Why do you create unnecessary scenes! Let me go home.

Kunjunni: Going home with this stolen packet! No, it won’t happen

Sajith: We won’t let you go, even if you try to run away.

Kunjunni: Haven’t you stolen that packet?

Rajesh: I told you, I haven’t stolen.

Sajith: Ok then. What is inside this packet.

Rajesh: I don’t know that.

Kunjunni: Then, let us open and see it.

Rajesh: No, no. Boban has asked me not to open this packet until I get home.

Sajith: You can’t escape from us by telling all this excuse, Rajesh.

Kunjunni: Your tricks won’t help you to come out of this.

Rajesh: But I have to keep my word given to Boban. I will open it or not(moves forward). Bring here. (Kunjunni tries to snatch packet forcefully. Rajesh resists Kujunni and says “No No”! meanwhile Boban enters)

Boban: (preventing Kunjunni) what is this? Move aside.

Kunjunni: Did you understand anything Boban? God is there with us. That’s why we could tend it. Otherwise what would have happened?

Boban: what did you find?

Sajith: Boban, he is not like what we assumed. He says you took him inside.

Boban: yes. I took him. So?

Kunjunni: he was trying to run away after stealing.

Boban: (looks at Rajesh) Rajesh! What is this.

Rajesh: (sobbing) I don’t know anything Boban.

Kunjunni: oh! My dear child, you should never treat a worm as equal to you. It is better to give up this boys company Boban.

Sajith: he was trying to escape by blaming you. Did you notice what is there in his hand?

Boban: of course, a beautiful packet. And there is a similar packet with you also, Sajith.

Sajith: (Proudly) This is the birthday gift I brought for you , Boban.

Boban: (Pointing out to the packet which Rajesh held on) That is also a birthday gift.

Sajith: You are wrong. He was trying to run away with this stolen packet from your bungalow.

Boban: Sajith!

Sajith: I told the truth. F you want, ask Kunjunnni chettan.

Kunjunni: Yes, dear! He can be true.

Boban: Rajesh! From, where did you get this packet?

Rajesh: (Staring at Boban) Boban!

(Stunned)

Boban: You didn’t answer my question, Rajesh.

Sajith: Now do you believe Boban, he stolen this packets?

Boban: Sajith! Shut up! Let Rajesh answer.

Rajesh: (in a heart rendering tone) all of you are blaming me a thief.

Kunjunni: what else should we call you when you have stolen

Boban: (to kunjuunni) I told you to keep quite. Daddy is calling you. Go there!

Kunjunni: oh! (Going hastily)

Boban: Rajesh! I asked you. From where did you get this?

Rajesh: (sobbing) you shouldn't have done this to me Boban! What have I done to punish me like this?

Boban: why don't you tell where you got this packets from.

Rajesh: you only give me this

Boban: Yes. That's the truth. Why don't you tell them so?

Rajesh: I told them hundred times.

Boban: (To Sajith) why didn't you believe him even though he told the truth.

Sajith: I thought he was lying.

Boban: Did our teacher tell us that the meaning of "truth" is "lie". Because he is a destitute, you didn't believe his words.

Rajesh: (By giving the packet to Boban) Boban, you only gave me this packet, now, please take it back. I don't need this.

Boban: I didn't give this to you to take it back. Sajith! Do you know what is inside this packet . Its some sweets. . Sweets which was made for my birthday. It was my mom who packed these sweets to give him. Do you know, how much I had to compelled him to take it from me.

Rajesh: Everyone has given expensive gifts to you. I couldn't give you afford only that. (Crying) we are poor people Boban. (bursting into anything, except these four or five flowers from my rose bush. I could tears).

Boban: (in a consoling manner) don't cry Rajesh, the aroma of your flowers will remain in my home forever. Sajith, you came to my birthday with a precious gift, I'm very glad. But, I feel sorry that I made you cry, Rajesh.

Sajith: (with regret) what i did was wrong, Boban!

Boban: Sajith! The roses which Rajesh gave me are the most precious among the gifts i got. It was Rajesh's heart… his heart!!

Sajith: Forgive me Rajesh.

(their eyes brim with tears)

(curtain)

Foot Note

Mundu : Traditional male costume of kerala

*Khaki :*Brown, dusky colour cloth used by a special kind of Indian employee

Onam vannalum unni pirannalum koranu kanji kumbilil thanne: An old saying signifies the poverty of the lower class people.

CHAPTER 4

FEATHERS

One day :

Suddenly a bird fell down trembling

Before me.

As I was about to cure

Its bleeding heart,

A dark arm like summer twig

Tips over the drug pot,

offering a toxic vessel instead

It withdraws snatching the bird away.

Whom does this toxic vessel belong to ?

Me or my rival.

I reach the farmer who's stooped low:

'Friend, whom does this toxic vessel

Belong to?

He grabs it away

And gulps it down with great craving;

‘It’s been so long since I had something.’

I’m not his murderer

Still I walk through the street,

Bearing his body,

Until, the street turns red

From the blood that drips his mouth,

Until the withered feathers of the twitched bird

Bloom above the mountain

As rays of blood.

Appendix- 1

പാവക്കുട്ടി

പുറത്തേക്കിറങ്ങുമ്പോൾ അമ്മ പിന്നേയും ഓർമ്മിപ്പിച്ചു.

ആര് വന്ന് ബെല്ലടിച്ചാലും വാതിൽ തുറക്കരുത്. അറിയുന്നവരാണെങ്കിൽ പോലും ജനാല തുറന്ന് കാര്യം പറഞ്ഞാൽ മതി. അച്ഛനും അമ്മയും എത്രയും വേഗം മടങ്ങിവരും.

മകൾ തലയാട്ടി.

അകത്തുനിന്ന് വാതിലടച്ച് കുറ്റിയിടുന്ന ശബ്ദം കേട്ടിട്ടേ അമ്മ മുറ്റത്തേക്കിറങ്ങിയുള്ളൂ. അച്ഛനും അമ്മയും ഗെയ്റ്റ് കടന്ന് മറഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ കൈയിലിരുന്ന പാവക്കുട്ടിയോട് പറഞ്ഞു.

കേട്ടില്ലേ സുന്ദരി ? ആര് വന്നാലും വാതിൽ തുറക്കരുത് !

പാവക്കുട്ടി ഒരു കണ്ണടച്ച് ചിരിച്ചു. അതിന്റെ പട്ടുപോലത്തെ മുടിയിലും നക്ഷത്രകണ്ണുകളിലും മിനുത്ത കവിളിലും ഉമ്മവച്ച് അവൾ നനുത്ത മന്ദഹാസത്തോടെ ഓർത്തു. പന്ത്രണ്ടാമത്തെ പിറന്നാളിന് അച്ഛൻ ഈ സുന്ദരിക്കുട്ടിയെ വാങ്ങിത്തന്നതിന് അമ്മ എന്തെല്ലാമാണ് പറഞ്ഞത് ?

എത്ര പറഞ്ഞാലും നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാവില്ല. നോക്കൂ, നമ്മുടെ മകൾക്ക് ഒരു പതിനേഴിന്റെ പൊലിമയുണ്ട്. പക്ഷേ, അവളുടെ പ്രകൃതം ഏഴോ എട്ടോ വയസ്സായ കുട്ടിയുടേതും. നിങ്ങൾ അവളെ ഒരിക്കലും മുതിരാൻ സമ്മതിക്കില്ലെന്നു വച്ചാലെന്താ ചെയ്യുക ? ഒരമ്മയുടെ ആധി നിങ്ങളെങ്ങനെ അറിയാനാണ് ?

അവൾ ഉറങ്ങിയെന്ന് കരുതിയാണ് അമ്മ തുടങ്ങിയത്. ഉറക്കെ ഒന്നു പൊട്ടിച്ചിരിച്ചാലെന്തെന്ന് തോന്നിയതാണ്. പിന്നെ വേണ്ടെന്നു വച്ചു. അച്ഛൻ എന്താണ് പറയുന്നതെന്ന് കേൾക്കാമല്ലോ. പക്ഷേ, അച്ഛന്റെ ശബ്ദത്തിൽ നിറയെ സങ്കടമായിരുന്നു.

ഇക്കുറിയും അവൾ എന്നെ കൊണ്ട് സത്യം ചെയ്യിച്ചിരുന്നു നളിനീ.

ഒരു നിമിഷം നിശബ്ദനായിരുന്ന് അച്ഛൻ ഒരു സ്വകാര്യത്തിന്റ കിളിവാതിൽ മെല്ലെ തുറന്നു.

എന്തോ എനിക്കറിയില്ല. പാവക്കുട്ടികളെ കാണുമ്പോൾ എനിക്ക് വാങ്ങാതിരിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല നളിനീ. തുടുത്ത പാവക്കുട്ടികൾ എന്നെ എവിടേക്കോ കൂട്ടികൊണ്ടുപോകുന്നു. എന്റെ കുട്ടിക്കാലം കളിപ്പാട്ടങ്ങൾക്ക് അന്യമായിരുന്നുവല്ലോ ?

മുഖം കൈകളിലൊളിപ്പിച്ച് അച്ഛൻ കുനിഞ്ഞിരുന്നു. നനഞ്ഞ സ്വരത്തിൽ അമ്മ പിറുപിറുത്തു.

പക്ഷേ, കാലം വളരെ മോശമാണ് രവി.

പിന്നെ വെറുതെ അച്ഛന്റെ തലമുടികൾക്കിടയിലൂടെ വിരലുകളോടിച്ച് നെടുവീർപ്പിട്ടു.

തൊട്ടതിനും പിടിച്ചതിനുമൊക്കെ അമ്മ എന്തിനാണിങ്ങനെ വേവലാതിപ്പെടുന്നതെന്ന് അമ്പരന്നപ്പോഴേക്കും ഉറക്കം മഞ്ഞിൻ തുള്ളി പോലെ കൺപീലികൾക്കിടയിലൂടെ ഊർന്നിറങ്ങിയിരുന്നു.

കിടപ്പു മുറിയിലെ അലമാരയിൽ നിരന്നിരിക്കുന്ന പാവക്കുട്ടികളോട് അവൾ ആ ചോദ്യം ആവർത്തിച്ചു. അച്ഛനോട് ശാഠ്യം പിടിച്ച് അവൾ നേടിയതായിരുന്നുവല്ലോ അവരെയൊക്കെയും. സന്തോഷവും സങ്കടവുമൊക്കെ അവൾ അവരോടൊപ്പമാണല്ലോ പങ്കുവച്ചതും.

എന്നിട്ടും അവരൊക്കെയും അവളുടെ ചോദ്യത്തിൽനിന്ന് നേരിയ മന്ദഹാസത്തോടെ തെന്നിയകന്ന് വേറെ ഏതോ ലോകത്തിലേക്ക് നോട്ടമൂന്നി നിശബ്ദരായി നിന്നതേയുള്ളൂ. അവളുടെ വലിയ കണ്ണുകൾ പൊടുന്നനെ നിറഞ്ഞു.

പത്തുവയസ്സ് തികഞ്ഞ് എന്നോ ഒരു ദിവസം കുളിമുറിയിലെ നിലത്ത് പടരുന്ന ചോര കണ്ട് അവൾ പേടിച്ചു കരഞ്ഞു. പരിഭ്രമിച്ച് ഓടി വന്ന അമ്മയും വിറങ്ങലിച്ച് നിന്നു പോയി. പിന്നെ അവളെ ചേർത്തു നിർത്തി സാന്ത്വനിപ്പിച്ചു.

സാരല്യ ഇത് എല്ലാ പെങ്കുട്ട്യോൾക്കും ഉണ്ടാകുന്നതാ. അതിന്റെ അർത്ഥം മോള് വലിയ പെണ്ണായീന്നാ.

അത് പക്ഷേ അവൾക്ക് തീരെ ഇഷ്ടമുള്ള കാര്യമായിരുന്നില്ല. അമ്മയുടെ പതം വന്ന അടിവയറിൽ മുഖമമർത്താനും അച്ഛന്റെ മടിയിൽ കയറിയിരുന്ന് ക്ലാസ്സിലെ നുണുങ്ങ് വിശേഷങ്ങൾ വിളമ്പാനും അവൾക്ക് എപ്പോഴും ഇഷ്ടമായിരുന്നു.

പിന്നീട് പലപ്പോഴും അമ്മ അവളെ ശാസിച്ചു.

CS Scanned with CamScanner

മതി, മതി, നീയിപ്പോ അത്ര ഇള്ളക്കുട്ടിയൊന്നുമല്ല.

അപ്പോഴൊക്കെയും അച്ഛൻ സൗമ്യമായി പ്രതിഷേധിച്ചു.

എന്തിനാ നളിനീ ആവശ്യമില്ലാത്ത വിചാരങ്ങൾ ?

അമ്മ അച്ഛനെ തുറിച്ചുനോക്കി.

ആവശ്യമില്ലാത്തതോ ?

എപ്പോഴോ അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ തുളുമ്പാൻ തുടങ്ങി. ശബ്ദം ചിലമ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈശ്വരാ ! ഈ കുട്ടി എങ്ങനെയാണ് ഈ ലോകത്തെ നേരിടുക !

മങ്ങിയ ചിരിയോടെ അച്ഛൻ അമ്മയുടെ തോളിൽ തട്ടി.

സാരമില്ല. ഒക്കെശരിയാവും.

കോളിംഗ് ബെല്ലിലെ കിളി ചിലച്ചപ്പോൾ അവൾ ജാലകത്തിരശ്ശീല നീക്കി പാളിനോക്കി. അയൽപക്കത്തെ ക്രിക്കറ്റ് കളിക്കാരൻ ചേട്ടനാണ്. കോളേജിൽ പഠിക്കുന്ന അയാൾ അവളെ കാണുമ്പോഴൊക്കെ ചിരിക്കും. എന്തെങ്കിലും കുശലം പറഞ്ഞ് അടുത്തുവരികയും ചെയ്യും.

ജനാലയിൽ മുഖമമർത്തി അവൾ ചോദിച്ചു.

എന്തേ ?

അയാൾ പതിഞ്ഞ ശബ്ദത്തിൽ ചോദിച്ചു.

കുട്ടീടെ അച്ഛനും അമ്മേമൊക്കെ എവിടേക്കാ പോയത് ?

അപ്പുറത്തെ അങ്കിളിനും ആന്റിക്കും ഒരാക്സിഡന്റ് ഉണ്ടായതറിഞ്ഞില്ലേ! ?

ആശുപത്രിയിലേക്ക് പോയതാ.

കുട്ടി എന്താ പോകാതിരുന്നത് ?

എനിക്ക് പേടിയാ

അവളുടെ കൈയിലെ പാവക്കുട്ടിയെ നോക്കി അയാൾ ചോദിച്ചു.

കുട്ടിക്ക് പാവക്കുട്ടികളെ ഇഷ്ടമാ അല്ലേ ?

അവൾ നാണിച്ച് ചിരിച്ചു.

ഉം.

നാലുപാടും പതറി നോക്കി അയാൾ പറഞ്ഞു.

കുട്ടിക്ക് ഞാൻ ജീവനുള്ള ഒരു പാവക്കുട്ട്യേ തരാം

അവളുടെ മുഖം അപ്പോൾ വിരിഞ്ഞ ഒരു പൂവ് പോലെയായി.

ശരിക്കും ?

അയാളുടെ ശബ്ദം ഇടറി.

ഉവ്വ്.

എവിടെ ?

അവളുടെ ശബ്ദത്തിലെ കിലുന്ന് കൗതുകം അയാളുടെ നെഞ്ചിൽ ഒരു ഭാരമായി വന്നു വീണു. എന്നിട്ടതവഗണിച്ച് അയാൾ പിറുപിറുത്തു.

എന്റെ മുറിയിലിരിക്ക്യാ. വന്നാൽ എടുത്തുതരാം.

പാവക്കുട്ടിയെ മെല്ലെ താഴെവച്ച് അവൾ ആഹ്ലാദത്തോടെ വാതിൽ വലിച്ചുതുറന്നു.

Scanned with CamScanner

Appendix- 2

പിറന്നാൾ സമ്മാനം

(വലിയൊരു ബംഗ്ലാവിന്റെ പൂന്തോട്ടം. ഗേയ്റ്റ് കടന്നുവരുന്ന ഭാഗമാണ് ദൃശ്യം. തോട്ടം സൂക്ഷിപ്പുകാരൻ കുഞ്ഞുണ്ണി പൂപ്പാളി ഉപയോഗിച്ച് ചെടികൾ നനച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മുണ്ടും കാക്കിയുടുപ്പും വേഷം. ഉദ്ദേശം നാൽപ്പത് വയസ്സ് കാണും. ഏതോ സിനിമാഗാനത്തിന്റെ ഈരടികൾ മൂളിപ്പാട്ടായി പാടാനും ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്.

ഈ സമയം ഗേയ്റ്റ് തുറന്നു സജിത്ത് കടന്നു വരുന്നു. പന്ത്രണ്ട് വയസ്സ് പ്രായം. വിലപിടിപ്പുള്ള വസ്ത്രധാരണം. കയ്യിൽ നല്ലൊരു പ്രസന്റേഷൻ പാക്കറ്റ്)

സജിത്ത് : കുഞ്ഞുണ്ണിച്ചേട്ടൻ പാട്ടു പാടിതകർക്കാണല്ലോ.

കുഞ്ഞുണ്ണി : (തിരിഞ്ഞുനോക്കി) അല്ല സജിത്ത് കുഞ്ഞോ? വെള്ളം ഒഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പൊ ഉറക്കം തൂങ്ങേണ്ടാന്ന് കരുതിയൊന്നു പാടിയതാ.

സജിത്ത് : എന്നാലൊന്ന് ഉറക്കെ പാടാൻ മേലേ?

കുഞ്ഞുണ്ണി : ഇന്നൊരു നല്ല ദെവസായിട്ട് പശുക്കളുടെ കയറ് പൊട്ടിക്കണൊ? അത്രകണ്ട് ജോറായിരിക്കും എന്റെ പാട്ട്. (സജിത്ത് വന്ന വശത്തേയ്ക്ക് നോക്കി). കാറ് വന്നുനിന്ന ഒച്ചയൊന്നും കുഞ്ഞുണ്ണിച്ചേട്ടൻ കേട്ടില്ല.

സജിത്ത് : അതിന് കാറിന് വന്നാലല്ലേ സ്വരം കേൾക്കൂ

കുഞ്ഞുണ്ണി : അപ്പൊ കാറിനല്ലെ വന്നെ ? അതെന്താ?

സജിത്ത് : ഡാഡി അത്യാവശ്യമായി എങ്ങോട്ടോ പോയി

Scanned with CamScanner

എപ്പൊ വരുന്ന് വെച്ച് കാത്തിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് ബസ്സിനിങ്ങു പോന്നു.

കുഞ്ഞുണ്ണി : ഈ പൊതിക്കെട്ടും താങ്ങി കുഞ്ഞ് ഒറ്റയ്ക്ക് പോന്നാ? കൈ കഴച്ചില്ലേ?

സജിത്ത് : അത്രകണ്ട് ഭാരമൊന്നും ഈ പാക്കറ്റിനില്ല.

കുഞ്ഞുണ്ണി : കൂട്ടുകാരൊക്കെ ഒത്തുകൂടീട്ടുണ്ട്. അകത്ത് പാട്ടും ബഹളോം. ഇവിടത്തെ ബോബൻ കുഞ്ഞിന്റെ പിറന്നാളല്ലേ. ഞാനങ്ങനെ ആലോചിക്കാരുന്നു; സജിത്ത് കുഞ്ഞെന്താ വരാഞ്ഞെ, വരാഞ്ഞേന്ന്.

സജിത്ത് : കാറിന് വരാനാ പരിപാടിയിട്ടെ ഡാഡിയെയൊട്ട് കണ്ടില്ല അതുകൊണ്ടാ വരാൻ വൈകിയെ

കുഞ്ഞുണ്ണി : ബോബൻ കുഞ്ഞിനു കൊടുക്കാൻ വലിയൊരു സമ്മാനപ്പൊതിയാണല്ലോ കുഞ്ഞുകൊണ്ടു വന്നിരിക്കുന്നെ. (അനുനയത്തിൽ) എന്താ ഇതിനകത്ത്? (പൂപ്പാളി താഴെ വച്ചു)

സജിത്ത് : (ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) ഒരു ചക്ക.

കുഞ്ഞുണ്ണി : അയ്യേ! നാണക്കേട്.

സജിത്ത് : എന്റെ കുഞ്ഞുണ്ണിച്ചേട്ടാ, സമ്മാനപ്പൊതി ബോബൻ അഴിച്ചുനോക്കും. അപ്പോഴേ ഇതെന്തൊണെന്നറിയൂ.

കുഞ്ഞുണ്ണി : അതുകാര്യം. അതു പിന്നെ എനിക്കറിയാൻ പാടില്ലേ. സജിത്ത് കുഞ്ഞായതുകൊണ്ട് ഒരു നേരമ്പോക്കിനു ചോദിച്ചെന്നേയുള്ളു. ബോബൻ കുഞ്ഞിന്റെ എല്ലാ പിറന്നാളിനും കുഞ്ഞ് വലിയ വലിയ സമ്മാനങ്ങൾ കൊണ്ടുവരാറുള്ളതല്ലേ.

സജിത്ത് : എന്റെ പിറന്നാളിന് അവൻ കയ്യും വീശി വരുന്നെന്നാണോ കുഞ്ഞുണ്ണിച്ചേട്ടന്റെ വിചാരം.

Scanned with CamScanner

കുഞ്ഞുണ്ണി : അതു പിന്നെ പറയണോ. അപ്പൊ ബോബൻ കുഞ്ഞിന്റെ കയ്യില് ഇതിലും വലിയ പാക്കറ്റാ യിരിക്കും.

സജിത്ത് : അപ്പൊകുഞ്ഞുണ്ണിച്ചേട്ടന് ഇന്ന് പിറന്നാളാഘോഷ മൊന്നുമില്ലേ?

കുഞ്ഞുണ്ണി : എന്റെ ആഘോഷമല്ലെ കുഞ്ഞെ ഈ കാണണെ. ചെടികളുടെ വെശപ്പും ദാഹോം മാറ്റുക. അല്ലെങ്കിലും ഈ കൂലിവേലക്കാരനെ ആരു ഗൗനിക്കാൻ. ഓണം പെറന്നാലും ഉണ്ണി പെറന്നാലും കോരനു കുമ്പീളി കഞ്ഞി.

സജിത്ത് : എന്നു പറഞ്ഞലെന്താ?

കുഞ്ഞുണ്ണി : അതു കുഞ്ഞിനു പിടികിട്ടൂല്ല.

സജിത്ത് : ആരാ ഈ കോരൻ?

കുഞ്ഞുണ്ണി : ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു കാർന്നോരാ.

സജിത്ത് : ഇപ്പോ ജീവിച്ചിരിപ്പില്ലേ?

കുഞ്ഞുണ്ണി : പണ്ടേയ്ക്കു പണ്ടേ ചത്തുപോയി. എന്നാലും ഞങ്ങളെപ്പോലുള്ളവരുടെ മനസില് ഇന്നും അങ്ങേര് ഉണ്ട്ട്ടോ. (ബംഗ്ലാവിൽ നിന്നും രാജേഷ് നടന്നു വരുന്നു. സജിത്തിന്റെ പ്രായം സൗമ്യമായ പ്രകൃതം. അങ്ങിങ്ങായി കീറിയ ഷർട്ട് തുന്നിത്തെ ച്ചിരിക്കുന്നു. കയ്യിൽ പ്രത്യേകതരം കടലാസു കൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞ ഒരു പാക്കറ്റ്.അതും ഒരു പ്രസന്റേഷൻ പാക്കറ്റാണെന്നേ തോന്നൂ. മറ്റിരുവരേയും കണ്ടപ്പോൾ രാജേഷ് ഒന്നു പരുങ്ങി. കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന പാക്കറ്റ് ഒന്നൊതുക്കാൻ ശ്രമിച്ചു).

Scanned with CamScanner

സജിത്ത് : പുതിയ ആളുകളെയൊക്കെ ഇവിടെകാണു ന്നുണ്ടല്ലോ. നീയെന്താടാ ഇവിടെ വന്നെ?

രാജേഷ് : ബോബൻ വിളിച്ചിട്ടു വന്നതാ.

സജിത്ത് : പിറന്നാളായിട്ട് നിന്നെ ക്ഷണിച്ചോ ?

രാജേഷ് : പിറന്നാളാണെന്നും പറഞ്ഞു വരണന്നും പറഞ്ഞു.

കുഞ്ഞുണ്ണി : ഈ കൊച്ചൻ ഈ ഗേയ്റ്റിനടുത്ത് നിൽക്കാരുന്നു. ബോബൻകുഞ്ഞ് വന്ന് ബംഗ്ലാവിനകത്തോട്ടു കൂട്ടിക്കൊണ്ടോയി.

സജിത്ത് : ഇവനയൊക്കെ വിളിക്കുന്ന കാര്യം എന്നോട് പറഞ്ഞിട്ടില്ല കുഞ്ഞുണ്ണിച്ചേട്ടാ. എന്റെ പിറന്നാളാ ഘോഷത്തിന് ഇവനെപ്പോലെയുള്ള അലവലാതി കളെയൊന്നും ക്ഷണിക്കാറില്ല.

കുഞ്ഞുണ്ണി : ഇവിടത്തെ ബോബൻ കുഞ്ഞിന്റെ ചില നേരത്തെ പ്രകൃതം അങ്ങനെയാ. എന്നാലും കൂടെ പഠിക്കു ന്നോനല്ലെ സജിത്ത് കുഞ്ഞെ. അതോണ്ട് വിളിച്ചതാ യിരിക്കും.

സജിത്ത് : അങ്ങനെയാണെങ്കി ക്ലാസിലുള്ള എല്ലാവരേം വിളിക്കണ്ടെ. ഇവന് മാത്രം എന്താ ഇത്ര പ്രത്യേകത.

കുഞ്ഞുണ്ണി : വന്നതറിയാതെ നീയെന്തടാ കൊച്ചനെ തിരിച്ചു പോണെ.

രാജേഷ് : ബോബൻ എന്നോട് ഇപ്പൊ പോകേണ്ടാന്ന് ഒരുപാട് പറഞ്ഞു. എന്റെ നിർബന്ധംകൊണ്ടാ ഞാനിപ്പൊ പോണെ. (കയ്യിലിരിക്കുന്ന പൊതി മറ്റി രുവരുടെയും ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടാതിരിക്കുന്നതിന് വീണ്ടും ശ്രമം നടത്തി.)

കുഞ്ഞുണ്ണി : അതിനു നീയെന്താടാ കൊച്ചനെ നിന്നു

Scanned with CamScanner

പരുങ്ങുന്നെ. എല്ലാവരും പിറന്നാള് സമ്മാനായിട്ട് അകത്തേയ്ക്കാണ് പോണെ. നീ അകത്തു പോയപ്പൊ നിന്റെ കയ്യിൽ പൊതിയൊന്നും കണ്ടില്ല. ദേ പൊറത്തേക്കിറങ്ങുമ്പൊ കയ്യിലൊരു കെമണ്ടൻ പൊതീം .

സജിത്ത് : ഈ പൊതി നിനക്കെവിടുന്ന് കിട്ടി?

കുഞ്ഞുണ്ണി : സജിത്ത് ചോദിച്ചെ കേട്ടില്ലേ: ഈ പൊതി എവിടെന്ന് കിട്ടിയെന്ന്.

രാജേഷ് : ബോബൻ എനിക്കു തന്നതാ.

സജിത്ത് : കള്ളം! അവനങ്ങോട്ടല്ലേ സമ്മാനം കൊടുക്കണ്ടെ. നിന്റെ പിറന്നാളാണോ നിനക്കിങ്ങോട്ടു തരാൻ.

രാജേഷ് : ഞാൻ വേണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു. ബോബൻ സമ്മതിച്ചില്ല.

സജിത്ത് : ആരോ ബോബന് കൊടുത്ത സമ്മാനമായിരിക്കും. തരം കിട്ടിയപ്പൊ ഈ പാക്കറ്റ് കണ്ടെടുത്ത് ഇവൻ വീട്ടിലോട്ട് ഓടിപ്പോകുന്നതാ.

രാജേഷ് : (വിഷമത്തോടെ) ഇല്ല സജിത്തേ! ഞാൻ അത്തര ക്കാരനല്ല.

കുഞ്ഞുണ്ണി : പിന്നെന്താ ഈ പൊതിയുമായി നീ നിന്നു പരുങ്ങിയെ?

രാജേഷ് : അതെന്താണെന്ന് എനിക്കറിയാൻ പാടില്ല.

സജിത്ത് : ഇവൻ പറയണെ മുഴുവൻ കള്ളമാണ് കുഞ്ഞുണ്ണിച്ചേട്ടാ ഇവിനെ വിടരുത്.

രാജേഷ് : ഞാൻ പറയുന്നത് നിങ്ങളൊന്നു വിശ്വസിക്കൂ.

സജിത്ത് : നിന്റെ വിശ്വാസ പ്രമാണങ്ങളൊന്നും ഞങ്ങൾക്കു കേൾക്കേണ്ട. കള്ളൻ.

രാജേഷ് : സജിത്തേ ! എന്നെ അങ്ങനെ വിളിക്കരുത്.

Scanned with CamScanner

കുഞ്ഞുണ്ണി : ഇവന് കക്കുന്ന സൊഭാവം നേരത്തെയുണ്ടോ കുഞ്ഞേ?

സജിത്ത് : മറ്റുള്ളോരുടെ മുമ്പില് ഇവൻ മര്യാദക്കാരനാ. തരം കിട്ടുമ്പൊകയ്യീക്കിട്ടുന്നതൊക്കെ ഒതുക്കും. ഇപ്പൊ കുഞ്ഞുണ്ണിച്ചേട്ടന് തന്നെ ബോദ്ധ്യം വന്നല്ലൊ.

കുഞ്ഞുണ്ണി : അങ്ങനെയാണെങ്കി ഇവനെ വിടരുത്. മുതലാളിയോട് ഇപ്പൊത്തന്നെ പറഞ്ഞ് ഇവന് രണ്ടു പൊട്ടിച്ചുവിടണം.

രാജേഷ് : എന്തിനാ ഈ ബഹളമൊക്കെ. ഞാനന്റെ വീട്ടിലോട്ടു പോകട്ടെ.

കുഞ്ഞുണ്ണി : കട്ട മൊതല് തൊണ്ടി സഹിതം പിടിച്ചിട്ട് നീ ഇവിടന്നും പോകാനോ? അതു നടപ്പില്ല,.

സജിത്ത് : നീ ഓടിപ്പോകാന്നുവെച്ചാലും നിന്നെ ഞങ്ങള് വിടില്ല.

കുഞ്ഞുണ്ണി : നിന്റെ കയ്യിലിരിക്കുന്ന പൊതി നീ കട്ടതല്ലേ ?

രാജേഷ് : അല്ലെന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞല്ലൊ.

സജിത്ത് : പിന്നെന്താ അതിനകത്ത്.

രാജേഷ് : അതെനിക്കറിയാൻ പാടില്ല.

കുഞ്ഞുണ്ണി : എന്നാ ഞങ്ങളതൊന്നു തൊറന്നു നോക്കട്ടെ.

രാജേഷ് : വേണ്ട. വേണ്ട. ഇവിടെവച്ച് തുറക്കരുതെന്ന് ബോബൻ പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിട്ടൊണ്ട്.

സജിത്ത് : നീ എത്ര സൂത്രം പറഞ്ഞാലും ഞങ്ങളിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടാൻ നോക്കേണ്ട.

കുഞ്ഞുണ്ണി : വേല കയ്യിലിരിക്കട്ടേടാ ചിന്നപ്പയ്യാ.

രാജേഷ് : ബോബന് ഞാൻ കൊടുത്ത വാക്ക്. അതെനിക്കു പാലിക്കണം. വീട്ടിൽ ചെന്നേ ഞാനിതു തുറക്കൂ.

Scanned with CamScanner

സജിത്ത് : ഇല്ല. ഇവിടെവച്ച് നീ തുറക്കും.

രാജേഷ് : ഇല്ല. ഞാൻ തുറക്കില്ല!

സജിത്ത് : തുറക്കില്ലേ !!

കുഞ്ഞുണ്ണി : നിന്നെക്കൊണ്ട് തൊറപ്പിക്കാമോന്നു ഞങ്ങളൊന്നു നോക്കട്ടെ. (മുന്നോട്ടു നീങ്ങി) ഇവടെ കൊണ്ടുവാടാ ആ പൊതി. (കുഞ്ഞുണ്ണി ബലം പ്രയോഗിച്ച് പൊതി വാങ്ങാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. "വേണ്ട വേണ്ട" എന്നു പറഞ്ഞ് രാജേഷ് എതിർപ്പ് പ്രകടിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. തൽക്ഷണം ബോബൻ കടന്നു വരുന്നു).

ബോബൻ : (കുഞ്ഞുണ്ണിയെ തടുത്തുകൊണ്ട്) എന്താണിത്; മാറിനിൽക്കങ്ങോട്ട്!

കുഞ്ഞുണ്ണി : കുഞ്ഞേ ! കഥവല്ലോം മനസ്സിലായോ? ഈശ്വരൻ എല്ലാം കൃത്യമായിട്ട് കാണിച്ചുതന്നത് കൊണ്ട് കണ്ണിൽ കണ്ടു. അല്ലെങ്കിലോ?

ബോബൻ : എന്തു കണ്ടെന്ന്?

സജിത്ത് : ബോബാ! ഇവൻ നമ്മളുദ്ദേശിച്ചപോലെയല്ല. ഇവനെ നീയാണ് അകത്തേയ്ക്കു കൂട്ടികൊണ്ടു പോയേന്നു പറയണ്.

ബോബൻ : അതെ. അതു ഞാനാണ്. അതിന്?

കുഞ്ഞുണ്ണി : ഇവൻ കട്ടിട്ട് ഇവിടന്നും ഓടാൻ ശ്രമിക്കാരുന്നു.

ബോബൻ : (രാജേഷിനെ നോക്കി) രാജേഷ് എന്താണിതെല്ലാം?

രാജേഷ് : (വിതുമ്പുകയാണ്) എനിക്കൊന്നും അറിയാൻ പാടില്ല ബോബൻ.

കുഞ്ഞുണ്ണി : എന്റെ കുഞ്ഞെ ! അട്ടേനെ പിടിച്ചു മെത്തേല് കെടത്തരുത്. അതു കെടക്കൂല്ലാ. ഇവനൊത്തുള്ള സഹവാസം നമുക്കു വേണ്ട.

CS Scanned with CamScanner

സജിത്ത് : ബോബനെ പഴിചാരി രക്ഷപ്പെടാൻ ശ്രമിക്കാരുന്നു. അവന്റെ കയ്യിലിരിക്കുന്നതെന്താണെന്ന് ബോബൻ ശ്രദ്ധിച്ചോ.

ബോബൻ : മനോഹരമായ ഒരു പാക്കറ്റ്. അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു പാക്കറ്റ് സജിത്തിന്റെ കൈയിലുമുണ്ടല്ലോ?

സജിത്ത് : (അഭിമാനത്തോടെ) ഇതു ഞാൻ നിനക്കു കൊണ്ടു വന്ന പിറന്നാൾ സമ്മാനമാണ്.

ബോബൻ : (രാജേഷിന്റെ കയ്യിലിരിക്കുന്ന പാക്കറ്റ് ചൂണ്ടി) രാജേഷിന്റെ കയ്യിലിരിക്കുന്ന പാക്കറ്റും ഒരു പിറന്നാൾ സമ്മാനമാണ്.

സജിത്ത് : നിനക്കു തെറ്റു പറ്റി. നിന്റെ ബംഗ്ലാവിൽനിന്നും ഈ പാക്കറ്റ് കട്ടെടുത്ത് അവൻ വീട്ടിലേയ്ക്ക് ഓടുകയായിരുന്നു.

ബോബൻ : സജിത്ത് !

സജിത്ത് : ഞാൻ പറഞ്ഞത് സത്യമാണ്. കുഞ്ഞുണ്ണിച്ചേട്ടനോട് ചോദിച്ചുനോക്ക്.

കുഞ്ഞുണ്ണി : അതെ കുഞ്ഞെ സജിത്ത് കുഞ്ഞ് പറയണത് പരമാർത്ഥാ.

ബോബൻ : രാജേഷ്! നിനക്ക് ഈ പാക്കറ്റ് എവിടുന്നു കിട്ടി?

രാജേഷ് : (ബോബനെ തറച്ചുനോക്കി) ബോബാ ! (സ്തബ്ധനാകുന്നു.)

ബോബൻ : ഞാൻ ചോദിച്ചതിന് രാജേഷ് ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല.

സജിത്ത് : ഇപ്പൊ ബോബന് ബോദ്ധ്യമായല്ലൊ ഇവൻ കട്ടതാണെന്ന്.

ബോബൻ : സജിത്ത് മിണ്ടാതിരിക്കൂ. രാജേഷ് ഉത്തരം പറയട്ടെ.

രാജേഷ് : (പൊട്ടിത്തകർന്ന സ്വരത്തിൽ) എല്ലാവരുംകൂടി

Scanned with CamScanner

എന്നെ കള്ളനാക്കാൻ ശ്രമിക്കയാണോ?

കുഞ്ഞുണ്ണി : കട്ട നിന്നെ കള്ളാന്നല്ലാണ്ട് പിന്നെന്തു വിളിക്കും.

ബോബൻ : (കുഞ്ഞുണ്ണിയോടായി) മിണ്ടാതിരിക്കാൻ. ഡാഡി തന്നെ വിളിക്കുന്നു. അങ്ങോട്ട് ചെല്ല്.

കുഞ്ഞുണ്ണ : ഓ. (ബദ്ധപ്പെട്ട് പോകുന്നു)

ബോബൻ : രാജേഷിനോട് ഞാനാണ് ചോദിച്ചെ; ഇതെവിടെന്ന് കിട്ടിയെന്ന്.

രാജേഷ് : (വിങ്ങിക്കരഞ്ഞുകൊണ്ട്) എന്നാലും എന്നോടിതു വേണ്ടായിരുന്നു ബോബാ ! ഇത്തരത്തിൽ ശിക്ഷി ക്കാൻ ഞാൻ എന്ത് തെറ്റാണ് ചെയ്തത്.?

ബോബൻ : നിനക്ക് ഈ പാക്കറ്റ് എവിടുന്ന് കിട്ടിയെന്ന് ഇനിയും പറയാൻ പാടില്ലേ?

രാജേഷ് : ബോബനല്ലെ. ഇതെനിക്കു തന്നേ.

ബോബൻ : അതെ. അതാണല്ലൊ സത്യം അക്കാര്യം നിനക്കി വരോട് പറയാൻ മേലേ?

രാജേഷ് : ഞാനിവരോട് നൂറ് വട്ടം പറഞ്ഞു.

ബോബൻ : (സജിത്തിനോടായി) രാജേഷ് സത്യം പറഞ്ഞിട്ടും നീയെന്താ വിശ്വസിക്കാതിരുന്നെ?

സജിത്ത് : ഇവൻ പറയുന്നത് കള്ളമാണെന്ന് ഞാൻ കരുതി.

ബോബൻ : സത്യത്തിന്റെ അർത്ഥം കള്ളമാണെന്ന് സാറ് എഴുതി തന്നിട്ടുണ്ടോ? രാജേഷ് പാവപ്പെട്ടവനായതു കൊണ്ട് അവൻ പറയുന്നതെല്ലാം കള്ളമാണെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് തോന്നി.

രാജേഷ് : (പാക്കറ്റ് ബോബന്റെ നേരെ നീട്ടി) ഇതാ, ബോബാ! ബോബൻ തന്നത് ബോബൻതന്നെ തിരിച്ചെ ടുത്തോളൂ. എനിക്കിതു വേണ്ട.

Scanned with CamScanner

ബോബൻ : തിരിച്ചു നൽകാൻ വേണ്ടിയല്ല. ഞാനിതു നിനക്കു തന്നത്. സജിത്ത്! ഈ പാക്കറ്റിൽ എന്താണെന്നറിയാമേ? കുറച്ചു മധുരപലഹാരങ്ങളാണ്. എന്റെ പിറന്നാളിനുവേണ്ടി ഉണ്ടാക്കിയ മധുരപലഹാരങ്ങൾ. രാജേഷിന്റെ വീട്ടലേയ്ക്കു കൊടുത്തയയ്ക്കുന്നതിനുവേണ്ടി എന്റെ മമ്മിയാണ് ഇത് പായ്ക്കു ചെയ്തു വച്ചിരുന്നേ. ഞാനെത്ര നിർബന്ധിച്ചതിനു ശേഷമാണെന്നോ രാജേഷ് ഇതു വാങ്ങിയേ.

രാജേഷ് : കുട്ടുകാരെല്ലാം വലിയ വലിയ സമ്മാനങ്ങൾ ബോബനു തന്നു. എനിക്കൊന്നും തരാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഞാൻ നട്ടുവളർത്തിയ റോസച്ചെടിയിലെ നാലഞ്ചു പൂക്കൾ. അതു മാത്രമേ ബോബന് തരാൻ എന്നെക്കൊണ്ട് സാധിച്ചുള്ളു. (വിങ്ങിപ്പൊട്ടികൊണ്ട്) ഞങ്ങൾ പാവങ്ങളാണ് ബോബാ! (പൊട്ടിക്കരയുന്നു).

ബോബൻ : (സാന്ത്വനസ്വരത്തിൽ) കരയാതിരിക്കൂ രാജേഷ്! നീ തന്ന പുഷ്പങ്ങളുടെ വാസന എന്നും എന്റെ വീട്ടിൽ തങ്ങിനിൽക്കും. സജിത്ത് എത്ര വിലപ്പിടിപ്പുള്ള സാമ്മാനവുമായാണ് നീ എന്റെ പിറന്നാളിൽ പങ്കുകൊള്ളാൻ വന്നിരിക്കുന്നെ. എനിക്കു സന്തോഷമേയുള്ളൂ. രാജേഷിനെ നൊമ്പരപ്പെടുത്തിയതിൽ എനിക്കു ദു:ഖവും!

സജിത്ത് : (കുററബോധത്തോടെ) ഞാൻ ചെയ്തത് തെററാണ് ബോബൻ !

ബോബൻ : സജിത്ത് ! എനിക്കു കിട്ടിയ പിറന്നാൾ സമ്മാനങ്ങളിൽ എററവും വലുതാണ് രാജേഷ് കൊണ്ടുവന്ന റോസാപ്പൂക്കൾ. അതവന്റെ ഹൃദയമായിരുന്നെടാ...

Scanned with CamScanner

ഹൃദയം !!

സജിത്ത് : എനിക്കു മാപ്പു തരൂ രാജേഷ് !!

(മൂവരുടെയും കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു)

(യവനിക)

Scanned with CamScanner

Appendix- 3

തൂവലുകൾ

ഒരു ദിവസം:
പെട്ടെന്നൊരു പക്ഷി മുന്നിൽ പിടഞ്ഞുവീഴുന്നു
അതിന്റെ ചോരയൊലിക്കുന്ന ഹൃദയത്തിൽ
ഞാൻ മരുന്നു പുരട്ടാനായുന്നു
വേനലിലെ വൃക്ഷശിഖരംപോലൊരു കറുത്തകൈ
മരുന്നുപാത്രം തട്ടിക്കളയുന്നു,
പകരം ഒരു വിഷപാത്രം കൈയിൽവച്ചുതരുന്നു
പക്ഷിയെ തട്ടിപ്പറിച്ചെടുത്ത് അതു പിൻവലിയുന്നു.

ഈ വിഷപാത്രം ആർക്കുള്ളതാണ്-
എനിക്കോ, എന്റെ ശത്രുവിനോ?
കുനിഞ്ഞിരിക്കുന്ന കർഷകന്റെയരികിൽ ഞാനെത്തുന്നു:
'ഈ വിഷപാത്രം
ആർക്കുള്ളതാണു സുഹൃത്തേ?'
അവൻ അതു തട്ടിപ്പറിച്ചു വാങ്ങി
ആർത്തിയോടെ മൊത്തിക്കുടിക്കുന്നു;
'ഞാനെന്തെങ്കിലും കഴിച്ചിട്ട് നാളേറെയായി.'

അവന്റെ കൊലപാതകി ഞാനല്ല.
എങ്കിലും ഞാൻ അവന്റെ ശവം ചുമന്ന്
തെരുവിലൂടെ നടക്കുന്നു
അവന്റെ വായിൽനിന്നൊഴുകിവീണ രക്തംകൊണ്ട്
തെരുവു മുഴുവൻ ചുവക്കുന്നതുവരെ.
പിടഞ്ഞുവീണ പക്ഷിയുടെ കൊഴിഞ്ഞ തൂവലുകൾ
മലമുകളിൽ രക്തരശ്മികളായി
വിരിഞ്ഞുയരുംവരെ.

CS Scanned with CamScanner

Works Cited

Bassnett, Susan. *Translation Studies*. 3rd ed., New York, Routledge, 2002.

George, Parur. *Pirannal Sammanam*. Thrissur, Current Books, 1988.

Gracy. “Pavakutty”. *Naragavathil*. Kochi, Pen Book, 1993.

“K. Satchidanandan”. *Poetry International*, 01 May 2004, www.poetryinternationalweb.net/pi/site/2123/27/K-Satchidanandan. Accessed 20 Jan. 2019.

Satchidanandan,K. “Thoovalukal”. *Satchidanandante Kavithakal* 1965-2005: Three puram.Kottayam. DC Books, 1988.